

Padesátá a šedesátá léta XX. století

Archiv SHV přečkal válku díky Jaroslavu Jindrovi. 29. ledna 1951 navrhlo mimořádné valné shromáždění bývalé SHV dobrovolné rozejití a podle stanov předání majetku České akademii věd a umění.

Styky s nově ustanovenou ISME se navazovaly obtížně.

Školská reforma z roku 1953 přinesla omezení počtu vyučovacích hodin hudební výchovy na všeobecně vzdělávacích školách (v některých ročnících byl předmět odstraněn úplně). Na stále se zhoršující situaci upozornilo Prohlášení československých skladatelů, hudebních vědců a koncertních umělců v prosinci 1955. Celostátní konference Svazu československých skladatelů¹ v dubnu 1956 se stala počátkem desetiletého úsilí o zlepšení tohoto stavu, zkvalitnění hudební výchovy a v neposlední řadě o založení organizace, která by se problematikou zabývala. V roce 1963 formuloval sjezd SČS požadavek na ustavení Československé hudební společnosti. Celostátní aktiv pracovníků v oboru hudební výchovy zvolil 30. 3. 1965 přípravný výbor, který měl následná jednání dovést k založení Společnosti pro hudební výchovu (jmenujme alespoň Václava Holzknechta, Viliama Fedora, Ilju Hurníka, Františka Lýska, Libora Melkuse, Jiřího Pilku, Josefa Plavce, Jarmilu Vrchotovou – Pátovou, Ivana Poledňáka, Vladimíra Poše nebo Lud'ka Zenkla, čestným předsedou byl zvolen Eugen Suchoň). Přípravný výbor byl aktivní, byly ustaveny tři komise – pro modernizaci hudebně výchovné práce (vedena Iljou Hurníkem se zabývala především Orffovým Schulwerkem), tisková (vedl ji Vladimír Poš) a komise pro pořádání kurzů a instruktáží (pod vedením Jarmily Vrchotové – Pátové).

Po složitých jednáních došlo 29. 9. 1967 na pražském ustavujícím aktivu ke vzniku **Československé společnosti pro hudební výchovu**², která byla pokračovatelkou prvorepublikové SHV. Tato etapa je spjata se jmény Ivana Poledňáka, Jana Hanuše, Libora Melkuse, Viliama Fedora, Jana Dostala, Františka Sedláka, Ladislava Burlase, Petra Ebena, Vladimíra Gregora, Františka Lýska, Ivana Medka, Jiřího Pilky, Karla Reinera, Tibora Sedlického, Bohumíra Štědrone, Jarmily Vrchotové – Pátové, Ladislava Daniela, Ilji Hurníka, Bohumila Kulínského, Josefa Pazderky (předsednictvo a ústřední výbor) ... a to výčet není úplný. Do předsednictva ČSSHV byli zvoleni **Jan Hanuš** (předseda), Viliam Fedor a Libor Melkus (místopředsedové), Ivan Poledňák (vědecký tajemník) a Jan Dostal, Ladislav Leng a František Sedlák (členové). Čestné předsednictvo tvořili m.j. Alois Hába, Eugen Suchoň, Ján Cikker, Josef Plavec, Václav Holzknecht a tehdejší ministři vlády Jiří Hájek (školství) a Karel Hoffmann (kultura a informace).

ČSSHV byla celostátní organizací s místními pobočkami. Její činnost se realizovala prostřednictvím 11 odborných komisí:

1. pro základní hudební výchovu (předseda J. Budík)
2. pro přípravu učitelů (předseda T. Sedlický)
3. pro lidové školy umění (předseda J. Feřt)
4. pro odborné hudební školství (předseda J. Přikryl)
5. pro hudebně pedagogickou teorii a výzkum (předseda L. Zenkl)
6. pro srovnávací hudební pedagogiku (předseda L. Daniel)
7. pro dokumentaci a dějiny HV (předseda V. Gregor)
8. pro hudební výchovu technickými médii (předseda J. Herden)
9. pro českou Orffovu školu (předseda V. Poš)

---

¹ Dále SČS

² Dále ČSSHV

10. pro učební pomůcky a hudební nástroje (předseda V. Šimek)

11. publikační (předseda J. Dostal)

V roce 1969 byla na sjezdu v Ostravě provedena federalizace a vznikly tak **Česká společnost pro hudební výchovu (ČSHV)**, **Slovenská spoločnosť pre hudobnú výchovu (SSHV)** a jejich propojením **Československá společnost pro hudební výchovu (ČSSHV)**.

Od konce 60. let byly organizovány hudebně výchovné kurzy inspirované kurzy Orffova institutu v Salzburku. Tradice kurzů začíná v Chebu, odkud se postupně stěhovaly do dalších měst – Liberce, Mostu, Znojma, Rychnova nad Kněžnou. V současnosti je hostitelkou kurzů ZŠ a ZUŠ Jabloňová v Liberci. Také název se změnil – z Kurzů modernizace hudební výchovy se staly Letní školy hudební výchovy a současná podoba nese název Letní dílna hudební výchovy. Kurzy v 70. a 80. letech byly nemyslitelné bez Pavla Jurkoviče, Boženy Viskupové, Petra Jistela, Ladislava a Bohuslavy Danielových, Josefa Říhy, Miroslava Střeláka, Pavla Kratochvíla, Františka Gauseho, Jaroslava Koutského ...